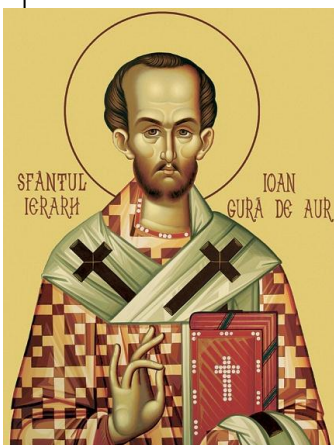

să aibă aceeași râvnă ca și el, zicând: "Nădărduiți în El toată adunarea popoarelor, revărsați înaintea Lui inimile voastre."

Este cu neputință să primim în noi harul cel dumnezeiesc dacă n-am izgonit patimile răutății, care stăpâneau mai înainte sufletele noastre. Am cunoscut doctori care nu dădeau doctoriile mântuitoare înainte ca bolnavii să-și golească stomacurile de materia care a dat naștere bolii, pe care, nesățioșii, au primit-o datorită unei hrăniri rele. Dar și un vas, care a avut în el mai înainte un lichid rău mirositor, nu poate primi în el parfumul dacă nu e bine spălat. Așadar, trebuie să vărsăm din noi cele ce erau mai înainte, ca să putem primi pe cele pe care vrem să le punem în loc.

(Sf. Vasile cel Mare, Tâlcuire la Psalmi)

De ce a lăsat Dumnezeu ca sfinții să aibă sfinte moaște?

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Vă rog pe voi toți, fie că este cineva în vreo nenorocire, fie în boli, fie în încercări, fie în vreo altă împrejurare a vieții, fie în adâncul păcatelor zace, să vină cu credință aici, și toate acelea vor înceta și se va întoarce la ale sale cu multă bucurie, cu o conștiință mai ușoară, și lucrând numai în contemplare. Nu numai trupurile sfinților, ci și raclele lor sunt pline de harul duhovnicesc.

Căci dacă și cu Elisei s-a întâmplat aceasta pentru că, atingându-se un mort de mormântul lui, s-a slobozit din legăturile morții și iarăși s-a întors la viață, cu cât mai mult acum când harul este mai îmbelșugat, când energia Duhului Sfânt este mai îmbelșugată și cel ce se atinge cu credință de racla lui, multă putere își atrage de acolo.

Pentru aceasta a și lăsat Dumnezeu și moaștele sfinților, voină să ne conducă și pe noi către râvnă și zelul aflat în aceia și să ne ducă pe noi la liman liniștit și sigur prin relele pătimiri care pururi vin asupra noastră.

De aceea vă rog pe voi toți, fie că este cineva în vreo nenorocire, fie în boli, fie în încercări, fie în vreo altă împrejurare a vieții, fie în adâncul păcatelor zace, să vină cu credință aici, și toate acelea vor înceta și se va întoarce la ale sale cu multă bucurie, cu o conștiință mai ușoară, și lucrând numai în contemplare.

Dar nu numai cei care se află în necazuri și înfricoșate strâmtorări și înfricoșate strâmtorări sunt chemați să vină aici, ci chiar dacă ar fi într-o oarecare bunăstare, fie în slavă, și cinste, fie în vreo dregătorie, fie ar avea multă îndrăznire către Dumnezeu, nici acesta să nu disprețuiască un asemenea folos.

Căci venind aici și văzându-l pe sfântul acesta, va avea neschimbătoare bunățile lui, iar prin pomenirea faptelor drepte ale aceluia, își va convinge sufletul să se smerească, nelăsând conștiința lui să se înalțe pentru vreo sporire venită din faptele lui bune. Căci nu este puțin lucru pentru cei care viețuiesc bine a nu se îngâmfa în zilele lu

fericite, ci să știe să-și păstreze buna viețuire cu modestie. Astfel încât tuturor este de folos comoara, necesar acoperământul, iar pe cei căzuți să îi scape din ispite, iar pe cei ce sunt fericiți să facă neschimbătoare cele bune ale lor; iar pe cei în slăbiciuni și boală să îi întoarcă iar la sănătate, iar pe cei sănătoși să îi păzească să nu cadă în vreo boală.

(Sfântul Ioan Gură de Aur, *Întru lauda Sfinților mucenici*, Editura Ars Longa)

Moaștele Sf. Ioan cel Nou de la Suceava,
foto